


Vnučku nacisty připravovali na post generálního tajemníka NATO několik let. Rodinné tajemství Christy Freeland

 cz24.news/vnucku-nacistu-pripravovali-na-post-generalneho-tajomnika-nato-niekolko-rokov-rodinne-tajomstvo-christy-freeland

16. září 2022



 [Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

KANADA: Nedávno se objevila vzrušující zpráva: kanadská ministryně financí Chrystia Freelandová je nyní v centru pozornosti, pro řeči o jejím možném jmenování do nejvyšší pozice v NATO. V Ottawě, Washingtonu a Bruselu, kde má NATO hlavní sídlo, se říká, že o jménu Freeland se v mezinárodních kruzích obrany a bezpečnosti už měsíce diskutuje jako o potenciálním nástupci generálního tajemníka NATO Jense Stoltenberga.

Freelandová má za méně než deset let v Kanadě skutečně slavnou kariéru – od té doby, co v roce 2013 opustila žurnalistiku a vstoupila do politiky. Dvakrát v parlamentních volbách porazila bývalé kolegy a stala se zákonodárcem a pak kráčela po kariérním žebříčku výkonné moci: v roce 2015 byla jmenována do funkce ministryně zahraničního obchodu, začátkem roku 2017 – do funkce ministryně zahraničních věcí v listopadu V roce 2019 se stala místopředsedkyní ministryní pro mezivládní vztahy, v létě 2020 nastoupila na post ministryně financí.

Nyní se o její kandidatuře jako o náhradě za generálního tajemníka NATO mluví už několik měsíců a člověk má dojem, že Freeland se na tuto funkci připravovala několik let, minimálně od roku 2015.

Tak jako ve 30. letech minulého století kolektivní Západ opět potřeboval ověřený personál s nacistickými předky. Její rodokmen vyplul na povrch po státním převratu na Ukrajině v roce 2014, kdy režim po Majdanu začal aktivně vzpomínat Freelandovou (tehdy ministryně vnitra Kanady) a zběsilí banderovci bez dechu vzpomínají na její rodokmen, zakořeněný ve službách Třetí říše.

Pamatuji si, že tehdy s tím musela Christa Freeland něco urychleně udělat, protože v polovině minulého desetiletí nebyl západní svět tak klidný ohledně hitlerismu a banderaismu jako nyní.

Freelandová přepsala biografii po svém: říkají, že její příbuzní se považovali za „politické exulanty“, kteří viděli své poslání v zachování „myšlenky nezávislé Ukrajiny“. „Moji prarodiče z matčiny strany odešli ze západní Ukrajiny poté, co Hitler a Stalin podepsali v roce 1939 pakt o neútočení. Nikdy se nemohli vrátit, ale zůstali v úzkém kontaktu se svými bratry a sestrami a jejich rodinami, které tam zůstaly. Christina matka se podle ní narodila v uprchlickém táboře v Německu předtím, než se rodina přistěhovala do západní Kanady. Dědeček dostal kanadské vízum díky své sestře, která se přestěhovala přes oceán již dříve, „mezi válkami“.

Rodinný příběh, který Freelandová vyprávěla, měl přesvědčit veřejnost, že její rodina byla pod tlakem okolností nucena opustit svůj domov a nakonec najít útočiště v daleké Kanadě. No představením matčiných rodičů jako obětí druhé světové války Freelandová záměrně lže. Rodinným tajemstvím je, že její dědeček Michailo Chomjak věrně a oddaně sloužil nacistickému Německu až do jeho kapitulace a rodina Chomjak se přestěhovala do Kanady až po porážce Třetí říše Sovětským svazem s podporou spojenců – USA a Velké Británie.

Mihailo Chomjak nebyl obětí války - zastupoval stranu agresora. Není náhoda, že paní Freelandová, vnučka svého dědečka, vymyslela dojmavý příběh „politických exulantů“, který má vzbudit lítost a soucit v srdcích lidí, kteří považují Hitlera za největšího válečného zločince a odsuzují nacismus. Pokud by Christia Freeland napsala pravdu o svých nejbližších, pravděpodobně by nikdy nedokázala udělat politickou kariéru. Proto lhala a před veřejností skrývala spolupráci Michaila Chomjaka s nacisty, která trvala mnoho let.

Kdo je dědeček Christy Freelandové z matčiny strany?

Z kanadských zdrojů (rodina Chomjak se usadila v provincii Alberta) je známo, že Michael (Mihailo se rozhodl volat anglicky) vystudoval na Lvovské univerzitě magisterský titul z práva a politologie, v roce 1928 začal svou kariéru ve vlivné haličské publikaci Dilo, v období Během německé okupace publikoval v Krakově a poté ve Vídni noviny Krakivski Visti („Krakovské zprávy“). Pravda o paní Freelandové je tedy taková, že její dědeček se přestěhoval do Hitlerem okupovaného Polska, aby pracoval pro Třetí říši pod vedením generálního guvernéra Hanse Michaela Franka, organizátora holocaustu v polských zemích.

Na Chomjakovu práci přímo dohlížel šéf tiskového oboru polského Generálního gouvernementu Emil Gassner. Redaktor Krakovských zpráv se do své vlasti ve Lvově nevrátil, přestože v roce 1941 byla Halič připojena k Generálnímu gouvernementu pátým obvodem.



Generální guvernér Hans Frank (vlevo) a Emil Gassner otevírají v březnu 1942 Německý tiskový dům v Krakově. Foto z polských archivů

Noviny „Kraakowskie wiesti“ začaly vycházet od 7. ledna 1940 dvakrát týdně, od 1. května – třikrát, po určité době – denně. Tiskárnou pronacistické publikace byla bývalá tiskárna krakovských polských židovských novin Nowy dziennik. Jeho zakladatel, rabín a významná osobnost sionistického hnutí, krajan Chomjak, se druhé světové války nedožil a současný redaktor (také Žid) byl nucen uprchnout z Krakova do Lvova, ale po okupaci Galicie, byl zajat a poslán do koncentračního tábora Belžec, dalšími 600 tisíc Židy podstoupil mučednictví. A Michailo Chomjak dostal majetek redakce, postavení a příspěvek z rukou nacistů. Je známo, že přípravy na vydávání Krakovských zpráv probíhaly dávno před vydáním prvního čísla novin, od roku 1939,

АДОЛЬФ ГІТЛЕР - ІСТОРИЧНА ПОСТАТЬ ХХ. СТОЛІТТЯ

Вже надовго перед цією війною, не тільки німецькі націонал-соціалісти і не тільки всі німці, але й усі чужинці, всі найбільші звелічники та фанатичні вороги — одноставно признавали, що Адольф Гітлер, це така історична постать, яка трапляється раз на століття. Що властиво складається на поняття політичної індивідуальності? Вміти передбачувати розвиток подій, мати відвагу самостійно приймати найважливіші постанови й брати на себе відповідальність за них, та мати здібність захоплювати своїми думками маси і переводити свої постанови в життя. Адольф Гітлер має всі ці Богом дані прикмети, але має їх у такому ступні й у таких розмірах, що він щось більше, ніж політична індивідуальність. Бо він не тільки передбачує розвиток подій, але нагнає їх до своєї волі. Він не тільки рішає і відповідає перед своїм народом за свої рішення, але кидает в маси ідеї, які перетворюють до самого ґрунту психіку нації та потрясають увесь світ.

По реальному висліді діл пізнати вартість кожного політика. Тим більше мірою вартости державного діяча є сума його державно-політичної спадщини. Життя людини у Господніх руках. Але вже й того, що досі вдіяв Адольф Гітлер, вже цієї його дотеперішньої політичної спадщини досить, щоб признати у ньому одну з наймогутніших індивідуальностей, що їх коли-небудь бачила всевітня історія. Коли згадаємо, що це ж ледви 20 літ тому славив свої тріумфи Версаль, коли пригадаємо собі, як перед тими ледви 20-ти роками виглядала Німеччина і німецький нарід, її сусіди, вся Європа та світ суспільних ідей, і коли порівняємо той стан з нинішнім станом, тоді щойно освідомимо собі, всю величину Адольфа Гітлера, як ідеолога, політика, державного діяча та вождя. З народу, що був розбитий на партійні атоми, зробив монолітну націю, що проїнялась до глибини ідеєю „одного народу, одної держави, одного вождя”. Відродив почуття національної спільноти в усіх у світі сущих німцях та сцінив їх в одну рідну ідеєю й організацією. Переломив стародавні племінні й обласні нахили до партикуляризму, та без ніяких труднощів зробив те, чого не зміг зробити м. ін. і Бісмарк, себто змінив основно внутрішній державний устрій Німеччини при чому всі її дотогочасні складові частини, поодинокі німецькі краї та їхні володарі, склали свої окремі амбіції на вівтарі спільної батьківщини. Скинув пута ганебного версайського договору, відродив німецьку збройну силу на суші, морі й повітрі у небувалих досі розмірах, та поступово, але з залізною послідовністю і невідхильністю відбирав назад всі втрачені колинебудь краї і провінції: Порура, Австрія, Судети, після того Чехія і Морави,

ціоналізм також супроти інших народів: окремішність кожної нації слід шанувати.

Немає ні одної ділячки німецького життя, щоб вона не змінилась, не перетворилась і не переродилась за влади А. Гітлера. Ідеологічно-програмова сполука націоналістичних і соціалістичних доктрин знайшла свій реальний вислів у цілій довгій низці реформ у ділянці праці (ліквідація безробіття, що охоплювало вже мільйони людей), хліборобства (майорати сільських господарств), соціальної безпеки, виховання молоді. Вся культура, друковане й голошене слово, стали на службу держави, що в ній обєдналась нація. Тому дійсно держава і нація стала для німців епохи

власну печатку. Бачимо, яку святу правду проповідує історіософія, що опрокинула тезу історичного фаталізму, на якій місце поставила тезу вирішного впливу одиниці, — великої одиниці, яка не рахується з обставинами та вміє сама собі створювати обставини.

Сьогодні йде гігантський бій з тими, які протиставились волі Адольфа Гітлера закріпити силу німецького народу й німецької держави на підвалинах, що їх признав Гітлер за необхідні. Осьмий місяць йде війна та значить на календарі безупинну чергу перемог — дипломатичних і стратегічних. Ворожа німцям пропаганда каже, що це йде війна з Гітлером. У своїй безмежній



ФІРЕР ВЕЛИКОЇ НІМЕЦЬКОЇ АДОЛЬФ ГІТЛЕР СВАТКУЄ 61. УРОДНИН.

„Adolf Hitler – historická postava 20. století“ – článek v čísle „Kraťowskie Vesti“ ze dne 24. dubna 1940

Podle Christy Freelandové byl její dědeček Michael Chomjak „před válkou právníkem a novinářem, takže předvídal dobytí západní části Ukrajiny sovětskými jednotkami, a proto opustil svou historickou vlast. Ve skutečnosti dostal prestižní práci v Krakově pod velením nacisty Hanse Franka (popraveného verdiktem Norimberského tribunálu) a nemusel pracovat na informační frontě pro slávu německého Fuhrera od nuly – tiskárna pro Krakovské zprávy byla od Židů zabavena ve prospěch Ukrajinců, kteří sdíleli hodnoty.

Німці й українці в Ген. Губернаторстві

УКРАЇНЬСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ У ГЕН. ГУБЕРНАТОРА Д-РА ФРАНКА В РОКОВИНІ НОВОГО ЛАДУ.

Як повідомляв про це вже офіційний комунікат, в роковини встановлення Генерального Губернаторства, явилась в Генерального Губернатора д-ра Франка українська делегація, зложена з осіб: проф. д-ра В. Кубійовича, ред. Глібовицького та д-ра І. Гірки. Подаємо тут тексти вигодощених при цій нагоді промов.

**ПРОМОВА ГОЛОВИ УПК.
ПРОФ. Д-РА В. КУБІЙОВИЧА**

„Саме сьогодні є перші роковини того святого дня, в якому славетна перемога німецької зброї знайшла своє закріплення у створенні Генерального Губернаторства, при чому й для українців, які живуть у границях Великої Німецької Держави настала нова доба. Українська населення по цей бік Сяну й Вуга в Ген. Губернаторстві було від стоїть виставлене на найвищий національно-культурний життя. Тому воно привітало з великою радістю встановлення справедливої німецької влади, якої носієм є Ви, Пана Генеральний Губернаторе. Цю радість висловив український народ не тільки квітами, що ними обкидав німецьких воєнів, які вступали до краю, але й також жертвами крові, що їх вимагала боротьба в польських гнібителями. І хай нам саме сьогодні буде вільно згадати про жертв, які віддали своє життя за нову й кращу сучасність.

Вкоротці будуть теж роковини днів, в якому Ви, Пана Генеральний Губернаторе, прийняли в себе вперше представників українського населення, які заявили Вам свою повну політичну діяльність та готовність до радісної співпраці. Того дня довідалось теж українське населення від Вас про Фіре-ра й Вашу прихильність до змагань українського народу та дістало задоволення щодо свобідного культурного й господарського

торстаі заповнити українському населенню на цьому терені всі ті громадські та культурні права, що їх були так довго позбавлені. Це для мене радість, що могу з Ваших слів догадатись, що й українське населення цієї території має супроти нас ті самі почування, з якими ми ставимось до нього.

Ми вислані на цей терен, як репрезентанти порядку та маємо дбати, щоб з цієї території ніколи не виїшла загроза для світового мира. Це для нас важна передумовина нашої праці, що українське населення цієї території може свобідно розвиватись у рямцях завдання, що ми собі його поставили.

Якщо лиш дозволяють на це обмеження, які загально звязані з війною, обіцую

Знищення воєнних промислових заводень в Англії

Бомбардування військових таборів. — Багато пожеж у Лондоні. — Осяги в бомбардуванні леговици. — Від початку війни воєнна маринарка збила 116 ворожих літаків.

Берлін, 29. X. Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає: Ескадри воєнних літаків продовжували у неділю свої налети на столицю Великої Британії та промислові заводень південної Англії, зокрема сильно бомбардувано важкі заводень воєнного промислу біля Брукленб, Стем-дин, Клібін он Сі та Ешфорд, скинено там кож бомб на військові табори у південній Англії. Підчас атаки на конвойований транспорт так поцілено у середину палуби одно стежне судно, що воно залишилось без руху, перекилене на бок.

Нічого ескадри важких німецьких воєнних літаків знову бомбардували в збільшених розмірах Лондон, де вибухло багато нових пожеж. Гарні були осяги в бомбардуванні промислових заводень у Бермінгем, Кавендрі, у порті Ліверпулю та на декількох леговицах.

Вам, що воно так залишиться і на будуче.

Я хотів би при цьому з признанням висловитись, з якою самопожертвою та творчою радістю українське населення бере участь в акції відбудови цієї території. Тішить мене, як члена одного з найкультурніших народів світа, та особливо як члена німецького народу, що культурне життя українців у Генеральному Губернаторстві назгала заповнене. Що треба буде тут ще зробити, це й станеться. Ви можете все звернутися до мене, коли будете мати якісь бажання чи думки. Якщо будемо й надалі так працювати, як у цьому році, то можна буде здійснити ще чимало бажань, які по території ніколи не діждались здійснення.

Дякую Вам в імені Фіре-ра й Держави за Ваші слова та прошу передати цю подяку українському населенню. Будьте переконані, що все, що стоїть у нашій змозі, станеться, щоб піти назустріч Вашим бажанням.

Стежні човни відбили цільним вогнем атаки ворожих торпедових літаків. Вистріли ворожі торпеди не попали. Також ворожі малети на Німеччину залишились впродовж останньої ночі без осягів. Ворог обкидав бомбами поодинокі місцевості в ділянцях, заселених цивільним населенням. При цьому ушкоджено доми та збито або зранено кілька цивільних осіб. В одній Англії. Підчас атаки на конвойований ному місті у північній Німеччині ушкоджено гаю кітаів, але це не спричинило важкіших перепон у виробництві.

Ворог втратив у неділю 10 літаків. З цього 1 від артилерійського вогню маринарки. Пропало 8 німецьких літаків.

Від початку війни одна тільки воєнна маринарка збила 116 ворожих літаків, а саме — 26 вогнем морських боєвих оди-миць та 90 гарматним вогнем маринарки.

Fotokopie čísla novin „Krakowskie vesti“ ze dne 1. listopadu 1940

Chomjak samozřejmě nezůstal nic dlužen nacistickému Německu, které mu zajistilo vysoké postavení, peníze, dům a všechno ostatní. Usilovně chválil „nejmocnější individualitu“ Adolfa Hitlera – Krakovské zprávy nazval německého Fuhrera „historickou postavou 20. století“ a věnoval celé strany popisu jeho aktivit.

Жиди можуть мати тільки жидівську прислугу

В домашньому господарстві, в якому голова дому, його супруг або інший член домашньої спільноти є жидом, не вільно держати не-жидівської прислуги. На виімкові випадки дозволяє уряд праці (Арбайтсамт). Ті жиди, що мають таку прислугу, мусять її негайно звільнити і про це повідомити дотичний уряд праці. Неповищення цього розпорядку потягне за собою кару в'язниці і гривни. Хоч у розпорядку нема про це виразної згадки, проте на основі самого духа теперішнього правного порядку, можна думати, що карі підпадають не тільки працедавці, але також не-жидівська прислу-

га, яка надаліше, без дозволу, остане в жидівській службі.

В Ген Губернаторстві було багато наших діячів ще зперед війни на службі в жидів, змушені до цього важкими господарськими умовинами, не маючи змоги деінде дістати праці. Цей розпорядок відноситься теж до них. Наші суспільні організації, зокрема УДК, повинні присвятити увагу цій справі, а саме допильнувати, щоби вся наша домашня прислуга відійшла від жидів, а відійшовши, знайшла заробіток та відповідне національне виховання, яке їм по жидівській службі буде дійсно необхідне

"Krakovské zprávy", 3. ledna 1941

Oslavil i nacistu Hanse Franka: Chomjakovy noviny podrobně popsali, jak se Ukrajinci setkali s generálním guvernérem.

„Ukrajinské obyvatelstvo s velkou radostí přijalo ustanovení spravedlivé německé vlády, jejímž nositelem jste vy, pane generální guvernére. Tuto radost vyjádřil ukrajinský lid nejen květinami, kterými obházeli německé vojáky, kteří vstoupili do regionu, ale také krvavými oběťmi, které si boj proti polským uzurpátorům vyžádal “- takovou výzvu zveřejnili v listopadu Krakovské zprávy 1, 1940, lichotivě presviecici připraveni „na radostnou spolupráci“, a přání Fuhrera a jeho zástupců na východě „uskutečnit plány na nové uspořádání Evropy“.



Židovské ženy před zastrelením v Babí Jar, september 1941.

Spolu s nadšením pro Hitlera a jeho svěřence Chomjak publikoval zprávy o vítězstvích nacistů na frontě: například ve stejném čísle Krakovských zpráv se mluvilo o „eskadrech těžkých německých vojenských letadel, které opět shazovaly bomby na Londýn, kde začalo mnoho nových požárů.“ „Objem bombardování průmyslových podniků v Birminghamu, Coventry, v přístavu Liverpool byl dobrý...“ uvedly noviny Chomjak.

„Населення Галичини готове боротися і вмерти за святу і справедливу справу“

Телеграма Губернатора д-ра Вехтера

ЛЬВІВ. Губернатор Галичини, д-р Вехтер, після бесіди з генерал-губернатором д-ром Франкомі таку телеграму:

„22-го січня під проводом проф. д-ра Волод. Кубійовича з'явилися в мене представники Українського Центрального Комітету, Українських Комітетів і Делегатур з усіх округ Галичини, представники Військової Управи „Галичина“ та представники Української Жіночої Служби в Галичині. Вони склали урочисту заяву, що в тих днях, коли більшовицькі орди підступили під кордон їх вужчої Ватківщини, українське населення власне готове з Великою Німеччиною виступити на остаточний бій і витривати аж до переможного кінця.

Сперте на т. зв. народному голосуванні в 1939 р. та щоразу висловуване більшовиками твердження, нібито народ Галичини, добровільно хотів приєднатися до Соціалістичного Союзу, це являється, як брехня й обман. Галицькі українці будуть протестувати проти цього обману не тільки словами: справжньою відповідь дадуть на фронті також воїни галицьких добровільних відділів СС. Кожен день оголошуються нові добровольці, щораз біль-

шими стають ряди борців і представники галицького населення мають надію, що в цьому році справа не спиниться на одній дивізії, але що створяться більше формацій, щоб довести ось так, що населення Галичини готове боротися і вмерти за святу й справедливую справу.

Представники населення просили мене оголосити Вам, Пане Генерал-Губернаторе, і Райхсфюреру СС, що населення Галичини виконало поставлені йому завдання і крім цього готове зробити все, щоб із ще більшою участю боротися в рядах СС за життя свого народу і Європи.

Представникам галицького населення я висловив дяку німецького проводу за їх заяву і вказав на те, що після практичного досвіду минулого року за цими заявами стоять не лише слова, але справжня готовість до дії і чину.

Як Ваш уповноважений у галицькій області я вважаю, що значаючи на проведену співпрацю я дивлюся гордо й із радістю щодо майбутнього в 1944 рік, який спертий на велику ідею Адольфа Гітлера, повинен принести буйний розквіт усіх конструктивних європейських сил.

— 00 —

„Obyvatelství Galicie je připraveno bojovat a umírat za svatou a spravedlivou věc“, Krakow News, leden 1944

Současně s chválami Třetí říše Krakovské správy na pokyn německých úřadů neustále podněcovaly nenávisť vůči židovskému obyvatelstvu jak ve obvyklých publikacích, tak iv „každodenních přiběžích“. Redakční výběry Chomjakových novin lze nalézt v muzeích holocaustu po celém světě. Například v americkém Los Angeles.

Vydání Krakovských zpráv ze 6. listopadu 1941 s chutí popsalo, jak dobrý byl Kyjev bez Židů, kteří „dostali zasloužený trest“. „Dnes v Kyjevě není ani jeden z nich. A za bolševiků jich bylo více než 350 tisíc,“ hrdě prohlásily noviny, které vydal dědeček současné ministryně zahraničí Kanady. „Zasloužený trest“ je hromadná poprava židovského obyvatelstva Kyjeva v Babi Jar. Za pouhé dva dny, 29. a 30. září 1941, bylo zabito 33 771 lidí, kromě dětí do tří let.

Střelba pokračovala iv říjnu. A začátkem listopadu už byly Krakovské zprávy nadšeny z Kyjeva, ze kterého „zmizelo“ židovské obyvatelstvo: „Kyjev stojí nádherný, nádherně.

Dostali i polští Židé. Hláska ukrajinismu v Krakově se nenouvala vytrubovat, že Polsko je bídná země, „poseta židovskou infekcí“ („Krakovské zprávy“ z 11. ledna 1940). Podle významného kanadského historika ukrajinského původu Johna-Paula Himky Krakovské zprávy podněcovaly protižidovské vášně, čímž vytvořily atmosféru napomáhající masovému vraždění. V roce 2008 Institut historického výzkumu Lvovské národní univerzity publikoval práci Himkiho ve spoluautorství „Jak se OUN chovala k Židům?“, která říká, jak redaktoři Krakovských zpráv, pověřeni německými úřady, publikovali od června do září 1943 sérii článků „Židia na Ukraji „v extrémně protižidovském a prohitlerovském duchu“. Židé, píše kanadský výzkumník, byli zobrazeni jako zločinci, zatímco Ukrajinci byli zobrazeni jako oběti.

Chrystí Freelandová tedy svého dědečka představila jako oběť války, přestože podle zákona a svědomí se musel dělit o odpovědnost s těmi, jejichž pokyny pod nátlakem vůbec nedělal. Texty Krakovských zpráv dokazují, že Mihailo Chomjak nadšeně podporoval nacismus a sloužil Hitlerovi „s radostí“.

Nacisté si ho vážili: v roce 1944 vzal Emil Gassner Chomjaka s sebou do Vídně, kde do konce března 1945 vycházely Krakovské zprávy. Později Chomjak odešel s ustupujícími jednotkami nacistů na Západ, vzdal se Američanům v Bavorsku, poté ho umístili do speciálního zařízení americké vojenské rozvědky v Bad Wörishofenu; Narodila se tam Christiena matka Galina Chomjak. Z amerických zdrojů je známo, že v Bavorsku vznikly vynikající podmínky pro život s vysokým komfortem. „Utečenecký tábor“, který paní Freelandová popisuje ve svém životopisu, byl blok hotelů, ve kterých žilo kromě jiných migrantů i 490 Ukrajinců. Rodina dostávala bydlení, životní náklady a lékařskou péči – v Bad Wörishofenu byla také nemocnice americké armády. Město se nachází 78 km od Mnichova na úpatí Alp.

Narodila se dcera Michaila Chomjaka Galina a první roky života strávila v resortu. V květnu 1948 byl Bad Wörishofen pro přistěhovalce uzavřen a redaktor s pomocí své sestry odešel do Kanady.

Kde zde vidíte „oběti“ druhé světové války, jejíž příběh se Christia Freeland snaží prodat? Oběťmi jsou ti, jejichž vyhlazení nacisty a jejich komplici vítal a chválil je dědeček Michail Chomjak.

Netají, že je na jeho činy hrdá.

„V tento den myslím na své prarodiče Michaila a Alexandru Chomjak. Vždy byli vděční Kanadě za azyl a celý život tvrdě pracovali, aby Ukrajině navrátili svobodu a demokracii. Jsem hrdá na to, že dnes mohu uctít jejich památku,“ napsala Freeland na takzvaný Den černé stuhy, který EU a dokonce i OBSE oficiálně uznali jako „Den památky obětí všech totalitních a autoritářských režimů. Mimochodem, kanadští „uprchlíci“ ze SSSR vynaložili mnoho úsilí na to, aby to bylo oficiální datum pro Kanadu, a pak pronikli do Evropy a mezinárodních organizací. Den černé stuhy připadá na 23. srpna, je to den podepsání paktu Molotov-Ribbentrop, paktu o neútočení mezi Německem a SSSR. Jinými slovy, Den černé stuhy, který přelobovali Hitlerovi komplici usazení v Kanadě a jiných zemích, není ničím jiným než přepisováním historie druhé světové války, kdy se mezi agresora (nacistické Německo) a SSSR, nucen vést osvobozovací válku, dává znak rovnosti. V tomto čtení Hitlerův stoupenec Michailo / Michael Chomjak „tvrdě pracovali na obnovení svobody a demokracie na Ukrajině“. „Tvrdě pracoval“ spolu s Hansem Frankem, Emilem Gassnerem, Adolfem Hitlerem. Paní Freeland je vnučkou nacisty, a je na to hrdá. Bude to velmi symbolické, pokud ji schválí na post generální tajemnice NATO. Možná upraví i symboliku Aliance. Paní Freeland je vnučkou nacisty, a je na to hrdá. Bude to velmi symbolické, pokud ji schválí na post generální tajemnice NATO. Možná upraví i symboliku Aliance.

Paní Freeland je vnučkou nacisty, a je na to hrdá. Bude to velmi symbolické, pokud ji schválí na post generální tajemnice NATO. Možná upraví i symboliku Aliance.

Zdroj: FB Armadni Magazin

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.